

1465

esse perquam exiguum, quod equius non xargdy rñs quibz vna dōeas pati possum. Vas. 150.
 vixite interea, & florem istum vitæ, quem Deo esusy obsequio mature consecrasti, retinere
 quam diutissime. Tua certe pietas, suavissime Joh. Esich. tuum studium, tuus ardens dis-
 cendi, tua denique incredibilis in ista ætate tolerantia, quas ego in te scio virtutes sitas
 esse, spem mihi certam faciunt fore, ut in atrijs Domini feliciter floreas, & fructum effe-
 ras dignum ubertate tui ingenij, dignamq; nostram fideli institutione. I. modo quo vir-
 tus tua te vocat, I. pede fausto. Lubens intelligo te istius novæ Academiæ successibus
 delectari, Quam si Dominus sua benedictione prorsperaverit. quantus hic erit patriæ
 nostræ thesaurus? quantum præ alijs superbis populis ornamentum? Atabet quidem Han-
 nonia Ducum, Brabantia Lovanium celebres Scholas: quis neget? sed quum illæ aut
 proculcatis Monachorum delirijs, aut Jesuitarum sacrilegis furoribus ferveant om-
 nia: adeo non possunt illæ celebritates cum Lugduno Batavorum comparari, ut hujus
 respectu, illæ pro antris Trophonij, aut pro Cyclosum contubernijs merito censeantur.
 Scilicet ut eruditionem spectatam parvi putamus, cui pietatis doctrina non illuxit.
 Sic illam Scholasticorum cumulata colluviem, quæ Christi jugum nunquam subiit, quæ
 non regitur verbo veritatis, nec ad celestem sapientiam aspirat: ne nomine quidem
 universalis Scholæ dignam esse arbitramur. Idem vero novam Batavorum Academi-
 am, ita mihi magnifice prædicasti, ut eam non dubitem frequentissimis Collegijs antepo-
 nere, de quibus gens Saxonica tantopere gloriatur. Petis ut te adjuvem aliquo Testi-
 monio, quod peregre viventi interdum pro thesauro esse possit. Utinam esset aliquod pon-
 dus meæ commendationis, nulla est laus ingenij, aut probitatis, quam non ipso ultero
 tibi obtulissim. Semper te in discipulis Bremensibus maximi seu, & pro filio amari,
 proinde nihil est quod malim, quam tibi tuisq; studijs quacunque possim ratione aliquid
 opis afferre. Habeo isthic nonnullos veteres amicos, in amplissima fortuna modestissi-
 mos quidem: sed ita distentos curarum magnitudine, ita alto loco constitutos, ut vix an-
 deam ex hoc humili pulvere meis litteris eos sollicitare. Verocundior semper fui inge-
 nio, quam ut ad magnos viros, ne per Epistolam quidem me præsumerem adungere.
 Si quid tamen erit negotij gravius ubi meas litteras vel ad Doct. Adrianum vander-
 Mil. vel ad D. Philippum Marixium Oldegononium requiras, sumam audaciam;
 Et me tibi non magnum fortasse: sed tamen non ingratum patronum præstabo. Vale
 postridie nonas Augusti 1577. Salutem dicit D. M. Herm. Venechero
 Bremæ. Tuus olim Rector

Johannes Molanus.

Pax Christi.

[An Varlemani]

N. 297

Vt me Varlemanne subinde angit cogitatio status vestri: sic vos scio vicissim
 teneri desiderio rerum vostrarum. Et quoniam in semperstate (quod ajunt) domi-
 manendum est. Debemus uterque alterius animo obsequi crebra litterarum reciprocati-
 one. Quam quidem ego ad rem adeo securus non fui: ut hunc totum Julium consump-
 serim litteris ad amicos, aut ad discipulos scriptitandis. Vix credas in hoc otio non
 me minus negotiosum esse: quam cum versarer in media palæstra. Et nescio quo
 modo, ad senectutem usque in assidua contentione versatus: nullam mihi ipse requi-
 etem indulgere possum. Vt igitur de nostris rebus certior fias, valeamus etiam nunc,
 Ego, Vxor, Liberi, duo Magistri, Nicolaus, Vxoris mater & ancilla.

Multis interea

[= Mæv. a. 12: N. 287]

Multas interea familias honestas pestis infect, dum nos DEVS, & Dominus ne-
ster IESVS CHRISTVS incolumes conservat. Adjuvamus haud dubie vestros,
& quorundam bonorum procreationibus, quas DEVS exaudiat potissimum nunc, cum in
angustis sumus. Equibus effi nondum emersimus: adhuc enim Mars nobis, & Ca-
nis astrum minatur: tamen bona spe nitimur, futurum ut ubi hic aestus se remise-
ris, contagionis quoque incendium deferueat, & scholares aliquot se ad adventum hyemis
tanquam prues in nidum relictum colligantur. Quam vellem videre diem illum,
nihil esset me latius, nihil alacrius ad laudes DEI in novo coetu predicandas. Sed
hac ejus clementiae permittamus. Vos interea mei dilecti familiares in hoc stu-
dium, in quo nunc estis, pro viribus incumbite. Nihil est quod magis deceat ista
etatem vestram: quam inexplabilis quadam cupiditas, res, artesque quam optimas, quam
avidissime discendi. Agite igitur bonis praeceptis, ingenijs adolescentibus, Nicolae Camper,
Georgi Bremer, Gerardo Lackmann, Melchior Plate, Melchior Branner, Liberi
van der Eijde, Offho reus, Marcelle Brummer, & si qui estis alij Bremensis
Scholae Quirites, qui amare soletis honesta studia, & Magistros bonarum artium
reveriti estis, inde usque ab ineunte pueritia, facite ut vera recreet ac reficiat
consolatione, cum rescivero vos vestro custodi, & Magistro Joh. Varlemano in per-
discendis lectionibus, in pertractandis thematicis, & in moribus honeste regendis
obsequentes & monitores esse. Cogitate hunc vobis meo loco constitutum esse, ut eam
honore & benevolentia complectamini, tanquam me ipsam. Ante omnia vero exer-
cite pietatem erga DEVM, & erga parentes, quorum in oculis nunc vivitis, ut
delectati studiis, moribusque vestris, glorificent in vobis DEVM, & solido gaudio
perfundantur. Vobis paucis omnes scholastici Stadenses imminent oculis, amissisque
nullum dictum factumve vestrum potest obscurum esse. Si non facietis, quod vo-
bis, vestraque institutione dignum est, delicta vestra in hunc Senem Rectorem
refrudentur: Sin eritis studiosi, acres, intenti, concordēs, quieti, tractabiles,
docenti auscultantes, in timore DEI, ita demum & parentes vestros honore pro-
sequimini, & vobismet ipsis laudem invenietis. Tu vero Varlemanne, meo-
rum familiarium custos fidelissime, noli defatigari, aut languescere. Proposita
tibi est honestissimi laboris materia, quae posthac in eximiam gloriam tuam redun-
dabit. Invidere omnes mihi (ait Comicus ille) & mordere clanculum: Ego non
nos liberalium artium Magistri, nonne multo magis clancularios invidia morsus
contemnere, & benefaciendo superari debemus? Praesertim si cogitemus
impotentis opus esse, quod ipso freti, dies, noctesque urgemus. Sed si
confirmatus est animus tuus, non egēs hortatoris. Vale. 5. idus Augusti,
1. 5. 7. 7. Bremae, Amicus tuus

Dio salutem D. Cos. Lackem. D. Sen.
Camper, & pueris nos

Fris. Johannes Molanus.